

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/137/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1513010414
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Molnárová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1513010414.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Zuzany Molnárovej a sudkýň JUDr. Alžbety Horváthovej a JUDr. Evy Vajdičkovej v trestnej veci obžalovaného E. M. pre pokus zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 1 § 155 ods. 1 Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva spolupáchateľstvom podľa § 20 § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 5T/59/2013 z 01. októbra 2013, na verejnom zasadnutí konanom dňa 17. decembra 2013 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. poriadku z r u š u j e s a napadnutý rozsudok vo vzťahu k obžalovanému E. M. v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný

E. M. nar. XX.XX.XXXX v V., bytom V., B. X, t.č.
vo väzbe v ÚVV BA od 21.01.2013 do 18.03.2013 a od 18.07.2013

u z n á v a z a v i n n é h o, že

dňa 21.01.2013 v presne nezistenom čase od 21,15 hod do 22,30 hod v Bratislave v mestskej časti Petržalka na B. H. P. Y. Č.. X po predchádzajúcej vzájomnej dohode pod vplyvom alkoholických nápojov sa snežili dostať do priestorov vozidla rýchlej zdravotnej pomoci (RZP), kde v tom čase osádka poskytovala práv pomoc pacientke s alergickou reakciou, začali vykrikovať rôzne vulgarizmy a búchať po sanitke, dvere na ambulatnej časti vozidla, na čo obvinený E. M. sa pokúsil vstúpiť do tejto časti vozidla, a preto zdravotnícky záchranár, poškodený P. X. pristúpil k nim a snažil sa im zabrániť vo vstupe do ambulatnej časti vozidla a vysvetliť, aby odišli, že v sanitke je poskytovaná prvá pomoc, ale opäť sa obvinený M. viackrát pokúsil dostať do priestorov sanitky, v čom mu bolo zabránené a súčasne boli poškodeným P. X. mobilným telefónom privolaní príslušníci PZ a vtedy obvinený M. fyzicky napadol poškodeného P. X., ktorého jednou rukou chytil za bundu a druhou rukou zovretú v päšť sústavne udieral poškodeného do oblasti tváre a súčasne obvinený W. Ď. sotil do poškodeného, na čo poškodený odstúpil od obvineného M. a od sanitky, ale obvinený M. sa rozbehol za ním a pokračoval v útoku do spodnej časti tela a vtedy udieral stále do oblasti tváre a niekoľkokrát ho aj kopol do spodnej časti tela a vtedy z priestorov sanitky vystúpil kolega P. X., poškodený C. V. chytil poškodeného X.Č. a snažil sa ho odtiahnuť od obvineného M., na to sa obvinený M. postavil do boxerského postoja a pokúsil sa poškodeného V. udrieť, podarilo sa mu ho udrieť rukou do záhlavia, ale poškodený V. ho telom nabral a zvalil na zem, kde sa snažil obvineného M. udržať, ale tento chytil poškodeného V. rukou okolo krku, začal mu vykrúcať hlavu a dusiť ho a pritom sa ho snažil drieť, vtedy k nim pristúpil poškodený X., ohol sa a pokúsil sa obvineného M. odtrhnúť od kolegu, na čo sa na neho vrhol obvinený Ď. a začal ho sácať a taktiež ho kopol, obvinenému M. sa podarilo vyslobodiť zo zovretia poškodeného V. a obidvaja obvinení utiekli z miesta činu. Následne boli obvinení prenasledovaní poškodeným X. a za jeho pomoci sa hliadke PMJ podarilo zadržať jedného z nich a to obvineného M..

V dôsledku tohto konania obvinených utrpel poškodený P. X. zranenia - zlomeninu nosových kostí vpravo s vpáčením kostného úlomku a tržnú ranu na pravej strane koreňa nosa s vytvoreným očnicovým krvným výronom vpravo, ktoré si vyžiadalo odborný chirurgický a ORL zákrok v miestnom znecitlivení a liečenie spojené s práceneschopnosťou od 22.01.2013 do 16.02.2013 a poškodený C. V. zraniena - pomliaždenie hlavy v záhlaví, podvrtnutie krčnej chrbtice a pomliaždenie ľavej slabiny, ktoré si vyžiadalo liečenie spojené s práceneschopnosťou od 24.01.2013 do 06.02.2013

t e d a

inému úmyselne ublížil na zdraví a to na chránenej osobe a v jednočinnom súbehu spoločným konaním sa dopustil slovné a fyzicky na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti a výtržnosti najmä tým, že napadol iného,

č í m s p á c h a l

prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a s poukazom na § 139 ods. 1 písm. h/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.

Za to sa
o d s u d z u j e

Podľa § 156 ods. 2 Tr. zákona, § 36 písm. k/, l/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1, § 41 ods. 1 Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 4 (štyri) mesiace.

Podľa 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. sa zrušuje výrok o treste, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava V z 15.03.2013 sp. zn. 5T/178/2011, právoplatný dňa 15.03.2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/, ods. 4, § 74 ods. 2 Tr. zák. sa obžalovanému E. M. ukladá ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 5T/59/2013 z 01.10.2013 boli obžalovaní E. M. a W. Ď. uznaní vinnými: obžalovaný E. M. z pokusu zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 1 § 155 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 20 § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona a obžalovaný W. Ď. z prečinu výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, ktorého sa dopustili na tom skutkovom základe opísanom v obžalobnom návrhu.

Za to bol obžalovanému E. M. podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. j/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, § 42 ods. 1 s poukazom na § 41 ods. 2 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava V z 15.03.2013 sp. zn. 5T/178/2011, právoplatný dňa 15.03.2013, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/, ods. 4, § 74 ods. 2 Tr. zák. bolo obžalovanému uložené ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Vo vzťahu k obžalovanému W. Ď. rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 01.10.2013.

Predsedička senátu prvostupňového súdu svoje rozhodnutie zdôvodnila v podstate tým, že podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo a v ich súhrne dospel senát k záveru, že obžalovaný E. M. ako trestne zodpovedný subjekt sa dopustil skutku uvedeného v skutkovej vete rozsudku, ktorým konaním naplnil zákonné znaky zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 1 k § 155 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva spolupáchateľstvom

podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. tak po stránke subjektívnej ako i po stránke objektívnej, nakoľko jeho konanie bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle inému úmyselne spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví, avšak nedošlo k dokonaniu trestného činu a zároveň spoločným konaním s ďalšou osobou sa dopustil slovne a fyzicky na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti a výtržnosti tým, že napadol iného, ktoré skutočnosti vyplývajú sčasti jednak z výpovede samotného obžalovaného E. M., ktorý toto konanie v podstate priznal, avšak namietal právnu kvalifikáciu vo vzťahu k zraneniam poškodených a trval na tom, že nemohol svojím konaním spôsobiť zranenia v takom rozsahu, ako sa uvádza. Teda podľa neho nešlo o ťažkú ujmu na zdraví, pričom motívom jeho konania bolo, že si myslel, že v sanitke sa nachádza jeho matka, ktorá má zdravotné problémy a chcel sa tam pozrieť. Keby mu v tom neboli záchranári bránili, nič by sa nebolo stalo. Pripustil, že „spúšťačom“ jeho konania bol tento omyl ako i skutočnosť, že bol pod vplyvom alkoholu. Zároveň uviedol, že ho slovne vyprovokoval jeden z poškodených. Predsedička senátu tiež konštatovala, že zo spáchania žalovaných trestných činov je obžalovaný usvedčovaný i výpoveďou spoluobžalovaného W. Ď. ako aj výpoveďou oboch poškodených - napadnutých záchranárov, ktorí popísali podrobne priebeh celého útoku, vrátane konania obžalovaného, ktoré útoku predchádzalo. Poukázala aj na výpovede svedkov U. U. Š., príslušníkov PZ, ktorí následne chytili a zadržali obžalovaného E. M. na úteku a znalcov, ktorí vypracovali znalecké posudky.

K namietanej právnej kvalifikácii obžalovaného E. M. vo vzťahu k zraneniam poškodených v dôvodoch rozhodnutia uviedla: „... je treba prisvedčiť presvedčeniu obžalovaného, že nespôsobil poškodeným ťažkú ujmu na zdraví. Z takéhoto dokonaného trestného činu ani nebol obžalovaný a ani uznaný vinným. Jeho konanie bolo kvalifikované ako pokus takéhoto následku. V tejto súvislosti je potrebné poukázať, že znalec z odboru zdravotníctva odvetvie chirurgia ustálil jednotlivé zranenia oboch poškodených a mechanizmus ich vzniku, pričom uviedol, že u oboch poškodených ide o ľahké zranenia a ustálil u oboch aj primeranú dĺžku liečby. Uviedol, že pri útoku päťou na oblasť tváre, akým spôsobom bol vykonaný útok v tomto

prípade, môžu vzniknúť zranenia - zlomenina kostí nosa, čeľuste, sánky, jarmovej kosti, dochádza k otrasu mozgu - ako to bolo u poškodeného V., pomliaždeniu alebo zakrvácaniu, môže sa zranenie preniesť na krčnú chrbticu a spôsobiť poranenie krčnej chrbtice a s tým súvisiace ďalšie neurologické príznaky, pričom pri zakrvácaní do mozgu môže stav viesť až k exitu. V rozsahu takýchto možných zranení je primeraná liečba od 21 dní do 8 týždňov.“

V týchto intenciách vo vzťahu k zisteným zraneniam, intenzity útoku a časti tela, na ktoré útok obžalovaného smeroval súd ustálil, že právna kvalifikácia pokusu ťažkej ujmy na zdraví podľa § 14 ods. 1 k § 155 ods. 1 Tr. zák. je namieste a preto rozhodol tak ako je citované v napadnutom rozsudku.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote v zmysle § 309 ods. 1 Tr. por. podal odvolanie obžalovaný prostredníctvom obhajcu, ktorý v písomných dôvodoch odvolania v mene obžalovaného E. M. uviedol: „K spáchaniu skutku ako takého som sa priznal už v prípravnom konaní a svoje konanie som oľutoval, následne som uhradil škodu, o čom môj advokát založil potvrdenie do spisu, ako vyplýva i zo zápisnice o HP zo dňa 01.10. 2013.

Chcel by som uviesť, že som konal v snahe zistiť, či sa v sanitke nenachádza moja ťažko chorá matka a v dôsledku konania svedka poškodeného X. došlo následne k ďalšiemu môjmu konaniu, ktorým som sa vlastne dopustil trestného činu. V prípade, ak by mi svedok X. bol umožnil presvedčiť sa, že v sanitke sa nenachádza moja matka, nebolo by došlo k spáchaniu vôbec žiadneho trestného činu. Taktiež na tomto mieste chcem poukázať na vyjadrenie sv. X. v tom zmysle, že keby nebol v službe, tak nás „rozbije“. Tento omyl v pohnútke, ako i konanie X. spolu s vypitým alkoholom spôsobilo, že som konal následne tak, ako je mi kladené za vinu. Chcem však uviesť, že poškodeného X. som udrel maximálne 2-3-krát, nekopal som ho a taktiež chcem uviesť, že ak došlo ku zraneniam u poškodeného V. tak, ako je mi kladené za vinu, bolo to len v dôsledku toho, že vlastne pri našom

vzájomnom zápase nás priľahol poškodený X. a ja som sa už v tom momente snažil vymaniť a utiecť z miesta konfliktu. Taktiež dávam do pozornosti i skutočnosť, že svedok X. sa po celý čas vo svojich výpovediach snažil mi čo najviac priťažiť, nadhodnocovať svoje zranenia ako ťažšie oproti skutočnosti a predlžovať si trvanie PN, resp. údajné obmedzenie v bežnom spôsobe života v dôsledku zranení. Taktiež nie je pravdou, že by som sa fyzicky dostal do sanitky ako to tvrdí svedok X., čo okrem mojej výpovede vyplýva i z výpovede viacerých svedkov. Čo sa týka právnej kvalifikácie, okrem toho, že som nikdy nemal úmysel spôsobiť ťažké

zranenia, poukazujem na Znalecký posudok U.. Š. O. s určením maximálnej dĺžky liečenia u oboch poškodených 21 dní s tým, že sa jedná o zranenia ľahké. Mám za to, že nie každý útok na oblasť hlavy je automatickým pokusom niekomu spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví. Aj z Vyjadrenia U.. Š. O. vyplýva, že údery na pošk. X. mohli byť 2 a u poškodeného V.Á. mohlo dôjsť k zraneniam jeho pádom na zem, pričom na zem sme padli práve v dôsledku toho, že sám pošk. V., tak ako uvádza vo svojej výpovedi, do mňa udrel hlavou a spadli sme na zem, kde nás následne priľahol X., ako som už vyššie uviedol.

Z výpovede samotného pošk. V. tiež vyplýva, že som sa zrazu postavil a ušiel, t. j. nepokračoval som v snahe dokonať trestný čin ťažkej ujmy na zdraví.

Čo sa týka výšky trestu, ktorý mi bol uložený ako trest súhrnný, mám za to, že súd mi nepriznal ďalšie dve poľahčujúce okolnosti, a to poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. k/ Tr. zák. (dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu), ani poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. 1/ Tr. zák. (už v prípravnom konaní som sa k samotnému skutku priznal a tento oľutoval a na hlavnom, pojednávaní som sa taktiež ospravedlnil osobne poškodeným).

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhujem, aby Krajský súd v Bratislave napadnutý Rozsudok zrušil a vo veci rozhodol tak, že ma uzná vinným zo spáchania trestného činu podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s trestným činom podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a s priznaním všetkých poľahčujúcich okolností, t. j. podľa § 36 písm. j/, k/, 1/ Tr. zák. mi uloží nepodmienečný súhrnný trest odňatia slobody v dĺžke trvania väzby a trestu, ktorý som vykonal. Alternatívne navrhujem, aby mi pri zmene právnej kvalifikácie uložil primeraný súhrnný podmienečný trest s dlhšou skúšobnou dobou a zároveň mi uložil ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou, ako tzv. obmedzenie, s čím súhlasím.“

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajca obžalovaného uviedol, že sa v plnom rozsahu pridriava písomne podaného odôvodnenia, ktoré zaslal súdu 30.10.2013 s tým, že jeho záverečný návrh je totožný s tým, ktorý uvádzal v dôvodoch odvolania.

Zástupkyňa krajskej prokuratúry považujúc rozsudok prvostupňového súdu jak vo výroku o vine tak aj o treste za správny a zákonný, navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný právom posledného slova uviedol: „ Ja sa chcem opakovane ospravedlniť poškodeným, je mi ľúto ale celé moje konanie vyšlo z nedorozumenia. Ja som sa snažil ten čin napraviť, priznal som ho, oľutoval a škodu som nahradil. Namieta, právnu kvalifikáciu, túto považujem za nespravodlivú, pretože je postavená len na výpovedi jedného poškodeného, ktorý mi chcel priťažiť. Navrhujem posúdenie právnej kvalifikácie, som pripravený znášať následky svojho konania. V ostatnom sa pridžiam prednesu svojho obhajcu.“

Na základe odvolania podaného obžalovaným, odvolací súd primárne skúmal, či nie sú dané podmienky pre niektoré z rozhodnutí uvedených v ustanovení § 316 Tr. por. a keďže zistil, že nie sú dané, podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým mohol odvolateľ podať odvolanie, i správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozsudku, prihliadnuc pritom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, pričom zistil, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že súd prvého stupňa v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v ustanovení § 2 Tr. por., najmä zásady zákonného procesu - § 2 ods. 7 Tr. por., práva na obhajobu - § 2 ods. 9 Tr. por., voľného hodnotenia dôkazov - § 2 ods. 12 Tr. por. i rovnosti strán (kontradiktórnosti) - § 2 ods. 14 Tr. por. Odvolací súd teda konštatuje, že okresný súd dospel k vyhlásenému rozsudku po bezchybnom procesnom postupe a v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú.

K výroku o vine

Odvolací súd po preskúmaní dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, vyhodnotení a posúdení dôkazného stavu zastáva názor, že rozsudok trpí vadami, nakoľko okresný súd z vykonaného dokazovania vyvodil nesprávny záver o právnej kvalifikácii protiprávneho konania v obžalobe žalovaného.

Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie, dôkazy následne jednotlivo aj vzájomne vyhodnotil, pričom podľa názoru odvolacieho súdu nesprávne posúdil konanie obžalovaného a následne nesprávne ustálil právnu kvalifikáciu skutku.

Prioritne je potrebné uviesť, že na obžalovaného E. M. bola dňa 14.06.2013 podaná obžaloba pre pokus zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 1 § 155 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 20 § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.

Zo strany okresného súdu bolo vykonané dokazovanie výsluchom obžalovaného E. M., svedka (pôvodne spoluobžalovaného) W. Ď., poškodených P. X. a C. V., svedkov O. L.R. Z., F. H., U. U. Š., znalcov U. M. F. a U. Š. O. a oboznámením a prečítaním listinných dôkazov.

Obžalovaný E. M. v prípravnom konaní priznal incident medzi záchranármi a ním, ale podľa jeho vyjadrenia zranenia, ktoré poškodeným spôsobil nemôžu mať charakter ťažkej ujmy, na podklade čoho navrhol zvážiť právnu kvalifikáciu a konanie posúdiť len podľa § 156 Tr. zákona. Na hlavnom pojednávaní vyslovene požiadal o prekvalifikovanie konania na § 156 Tr. zák. s odôvodnením, že konal skratovo pod vplyvom alkoholu a do sanitky sa chcel len pozrieť či sa v nej nenachádza jeho matka. Za svoje správanie sa na pojednávaní poškodeným ospravedlnil.

Poškodení P. X. a C. V. boli v inkriminovanom čase záchranármi a členmi tímu sanitky, ktorá zasahovala pri ošetrovaní pacientky a vypovedali zhodne ako v prípravnom konaní.

Z výpovede P. X. je zrejmé, že v inkriminovanom čase bol napadnutý obžalovaným E. M. a tiež už právoplatne odsúdeným W. Ď. a to tak, že obžalovaný E. M. ho opakovane päťou udieral do tváre, sácal ho a kopal a boli mu spôsobené zranenia uvádzané v skutkovej vete obžaloby s tým, že podľa svedka sa jednalo o silný až brutálny útok.

Poškodený C. V. uviedol, že videl ako bol jeho kolega (P. X.) bitý päťami obžalovaným E. M., išiel mu na pomoc a sám bol napadnutý obžalovanými, pričom mu boli spôsobené zranenia popísané v skutku obžaloby.

Boli vypočutí ďalší svedkovia:

-U. U. Š.- lekárka zasahujúcej sanitky, ktorá samotnú bitku nevidela, pretože ošetrovala pacientku a táto potvrdila, že od poškodeného C. V. sa dozvedela, že P. X. bijú a C. V. mu išiel na pomoc a keď sa vrátil do sanitky sám potreboval ošetrovanie a poškodený P. X. bol krvavý,

-L. Z. a F. H.- príslušníci PZ sa vyjadrili k zadržaniu obžalovaného E. M., ktorý kládol aktívny odpor do takej miery, že bolo potrebné použiť varovné výstrely a spacifikovať obžalovaného, ktorý bol značne pod vplyvom alkoholu.

V konaní pred súdom bola vypočutá znalkyňa U. M. F., ktorá spolu s U. E. U. vypracovala znalecký posudok k duševnému stavu obžalovaného E. M., u ktorého zistila syndróm závislosti od alkoholu a v čase spáchania skutku javil známky jednoduchej ebriety, teda kontakt s realitou mal zachovaný a mohol svoje konanie ovládať. Dala do pozornosti, že v alkoholických ebrietach dochádza u neho k odbúraniu zábran a k prejavom agresívneho správania a preto jeho pobyt na slobode je z medicínskeho hľadiska potencionálne nebezpečný, lebo pod vplyvom alkoholu je predpoklad, že sa môže dopúšťať obdobných trestných činov. Klinickým psychiatrickým vyšetrením je incipientne, psychicky a fyzicky závislý od alkoholu a preto znalci navrhli uložiť ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

K zraneniam, ktoré boli spôsobené poškodeným znalecký posudok vypracoval znalec U. Š. O., ktorý na hlavnom pojednávaní uviedol, že poškodený C. V. utrpel zranenia uvedené v skutkovej vete, ktoré mohli byť spôsobené následkom úderu tupým predmetom, poddajným, o malej kontaktnej ploche, napríklad

úderom päšťou alebo tiež ako následok udretia si tejto časti hlavy o zem pri vzájomnom zápase na zemi, udretím časti tela útočníkom, napr. kolenom a držaním poškodeného pod krkom a súčasne vytáčaním hlavy do strany, tzv. držania hlavy pod krkom v páke. Intenzita tohto útoku bola silnejšia. Takéto zranenie si vyžaduje dĺžku liečby v priemere 21 dní a na bežnom spôsobe života bol poškodený obmedzovaný nosením fixačného goliera.

Poškodený P. X. utrpel zranenia opísané v skutkovej vete, ktoré mohli byť spôsobené tupým predmetom, poddajným o menšej kontaktnej ploche, napr. úderom päšťou ľavej ruky alebo opakovanými údermi päšťou minimálne 2 krát. Intenzita útoku bola silnejšia. Takéto zranenie si vyžaduje dĺžku liečby v priemere 21 dní. Zranenia spôsobovali sťaženie obvyklého spôsobu života dotýkovou bolesťou v oblasti nosa a zošitej tržnej rany v trvaní asi 5 dní.

Na podklade takto vykonaného dokazovania súd prvého stupňa konanie obžalovaného E. M. posúdil v zmysle podanej obžaloby. So žalovanou právnou kvalifikáciou pokus zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 1 § 155 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 20 § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. sa odvolací súd nestotožňuje a dôvody odvolania obžalovaného a obhajcu považuje za správne a opodstatnené.

Vo všeobecnosti pri trestných činoch proti zdraviu vrátane trestných činov podľa § 155 a § 156 Tr. zákona je podstatné posúdiť:

- objektívnu stránku konania (ujma na zdraví v zmysle § 123 Tr. zák.),
- príčinnú súvislosť,
- subjektívnu stránku konania.

Subjektívna stránka konania trestného činu ublíženia na zdraví či už kvalifikovaného podľa § 155 alebo § 156 Tr. zák. vyžaduje úmysel buď priamy alebo nepriamy. Úmysel trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 155 Tr. zák. smeruje k spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví (§123 ods. 3 Tr. zák.) a podľa § 156 Tr. zák. spôsobeniu ublíženia na zdraví (§123 ods. 2 Tr. zák.), pričom úmyselné zavinenie sa musí pri trestnom čine ublíženia na zdraví či už kvalifikovaného podľa § 155 alebo § 156 Tr. zák. vzťahovať aj na následok.

Teda spôsobenie ťažkej ujmy na zdraví, prípadne ublíženia na zdraví musí byť kryté jeho úmyselným zavinením a musí sa vzťahovať aj na príčinnú súvislosť. Niet pochýb, že z hľadiska objektívnej stránky išlo o aktívne konanie obžalovaného.

Na posúdenie, či ide o ujmu na zdraví a v rámci nej či porucha zdravia dosiahla intenzitu ublíženia na zdraví alebo ťažkej ujmy sa v konaní vypracováva znalecký posudok, pričom právny záver o tom akú povahu má ujma na zdraví možno vysloviť iba na podklade znaleckého posudku, pričom pre právny záver je rozhodujúci objektívny charakter poškodenia zdravia podľa posudku.

V kontexte s uvedeným krajský súd poukazuje na závery znaleckého posudku U.. Š. O. vo vzťahu k obom poškodeným, z ktorého vyplýva:

-poškodený P. X.

utrpel zlomeninu nosových kostí vpravo s vpáčením kostného úlomku s nutným napravením v miestom znecitlivení a tržnú ranu na pravej strane koreňa nosa,

intenzita vedeného útoku úderom alebo údermi päšťou bola silnejšia,

zo súdnolekárskeho hľadiska išlo o poranenie ľahké,

dĺžku práceneschopnosti v trvaní od 22.01.2013-16.02.2013 znalec považoval za nadhodnotenú,

-poškodený C. V.

utrpel pomliaždenie hlavy v záhlaví, pomliaždenie ľavej slabiny a podvrtnutie krčnej chrbtice,

intenzita vedeného útoku s prihliadnutím na pdivrtnutie krčnej chrbtice naložením páky bola silnejšia,

zo súdnolekárskeho hľadiska išlo o poranenie ľahké,

dĺžku práceneschopnosti v trvaní od 24.01.2013-06.02.2013 znalec považoval za primeranú.

Teda podľa znalca ani jednému z poškodených nebola reálne spôsobená ťažká ujma na zdraví.

Následok konania podľa krajského súdu zodpovedal § 123 ods. 2 Tr. zákona tj. jednalo sa o ublíženie na zdraví a toto si vyžiadalo lekárske ošetrenie a zároveň doba liečenia poškodených presiahla

sedem dní, pričom vo vzťahu k poškodenému P. X. práceneschopnosť v dĺžke 26 dní je znalcom považovaná za nadhodnotenú, nakoľko obvykle si takéto zranenie vyžaduje liečbu v priemere 21 dní a práceneschopnosť asi 7-10 dní.

Pri trestnom čine ublíženia na zdraví podľa § 155 aj § 156 Tr. zákona je veľmi dôležité dokazovanie úmyslu páchatel'a, aký následok svojim konaním chcel spôsobiť, resp. s akým následkom bol uzročený. Uvedené práve významne odlišuje oba trestné činy.

Pri dokazovaní skutočného úmyslu je potrebné vychádzať z vonkajších prejavov trestného činu, z okolností, za ktorých k útoku došlo, akým motívom bol páchatel' vedený, čo útoku predchádzalo, ako bol samotný útok vykonaný a aká bola jeho intenzita a či bol použitý nástroj.

Čo sa týka posudzovaného prípadu je potrebné vidieť:

-obžalovaný E. M. pod vplyvom alkoholu domnievajúc sa, že v sanitke je ošetrovaná jeho matka chcel túto skutočnosť preveriť tak, že sa snažil dostať do sanitky a presvedčiť sa o tom. Zo strany poškodeného P. X. mu bolo najskôr dohovarané a zabránené vojsť celým telom do sanitky, na čo obžalovaný reagoval napadnutím poškodených, pričom jeho útok bol silnejšej intenzity, avšak boli poškodeným spôsobené zo súdnolekárskeho hľadiska ľahké zranenia a obžalovaný útočil len päšťami tj. nebol použitý nástroj- napr. boxer)

Odvolací súd k otázke subjektívnej stránky uzatvára: Ak bol spôsobený úmyselným konaním útočníka následok v podobe ublíženia na zdraví, ktoré nie je ťažkou ujmom na zdraví (§ 123 ods. 3 Tr. zák.) potom pre rozlíšenie, či prichádza do úvahy právna kvalifikácia takéhoto skutku ako dokonaného trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 156 Tr. zák. alebo pokusu trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 14 § 155 ods. 1 Tr. zákona je rozhodujúce, či úmysel smeroval k spôsobeniu závažnejšieho následku v podobe ťažkej ujmy na zdraví.

Vo vzťahu k obžalovanému E. M. je nutné prihliadnuť aj na skutočnosť, že tento v čase útoku bol pod vplyvom alkoholu (dňa 22.1.2013 o 03,55 hod. mu bolo nameraných 0,27mg/l) a teda s ohľadom na u obžalovaného zistený syndróm závislosti od alkoholu v čase činu nie je vylúčené z toho vyvodiť, že si plne neuvedomoval všetky hroziace následky svojho počínania voči poškodeným a k ich spôsobeniu cieľavedome nesmeroval.

Krajský súd konanie obžalovaného E. M. právne kvalifikoval podľa odseku 2 § 156 Tr. zákona, nakoľko zastáva názor, že obžalovaný sa svojho konania dopustil na chránenej osobe (§139 ods.1 písm. h/ Tr. zák.), nakoľko poškodení v čase útoku obžalovaného boli osobami, ktoré plnili svoje povinnosti uložené na základe zákona - ako záchranári a členovia tímu zasahujúcej sanitky počas ošetrovania pacientky- podľa § 27 ods. 1 písm. l/ zák. č. 578/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov.

Na podklade vyššie uvedeného potom krajský súd konštatuje, že obžalovaný E. M. sa svojim konaním dopustil prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 2 Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. h/ Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva spolupáchateľstvom podľa § 20 § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona.

K výroku o treste

Prvostupňový súd správne uvážil, že prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu za zbiehajúcu sa trestnú činnosť.

Krajský súd k uvedenému dodáva:

- obžalovaný E. M. sa trestnej činnosti, ktorá je predmetom odvolacieho konania dopustil dňa 21.01.2013, - rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 5T 178/2011 z 15.03.2013, právoplatným 15.03.2013 bol uznaný za vinného z prečinu podľa § 245 ods. 1 Tr. zákona, ktorého sa dopustil dňa 01.05.2011 a bol mu uložený trest vo výmere štyri mesiace so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý vykonal dňa 18.07.2013.

Vzhľadom k uvedenému je nepochybné, že obžalovanému je potrebné ukladať súhrnný trest.

Z ustanovenia § 38 ods.2 Tr. zák. vyplýva: Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Z ods. 3: Ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Z ustanovenia § 42 ods. 1 Tr. zák. je zrejmé, že ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 41ods. 1 Tr. zákona: Ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. ...

Teda z citovaných ustanovení a aj vzhľadom na judikatúru Najvyššieho súdu SR v predloženej trestnej veci obžalovaného E. M. pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu platí: odvolací súd ustálil dve poľahčujúce okolnosti a to podľa § 36 písm. k/ Tr. zák. tj. pričínil sa o odstránenie škodlivých následkov trestného činu alebo dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu, a podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona tj. priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a následne ustálil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona tj. spáchal viac trestných činov.

Na prvom mieste je úprava trestnej sadzby uvedenej v osobitnej časti Trestného zákona podľa príslušných ustanovení § 38 Tr. zák. (v dôsledku priťažujúcich a poľahčujúcich okolností). Teda za trestný čin najprísnejšie trestný -ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods.1 písm. h/ Tr. zák., prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu v sadzbe 1 rok až 3 roky. Pri zohľadnení pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností prichádza do úvahy postup podľa § 38 ods. 3 Tr. zákona, nakoľko pomer poľahčujúcich okolností je v prevahe, teda trestná sadzba je v rozpätí 1rok až 2 roky a 4 mesiace.

Vzhľadom k uvedenému odvolací súd prihliadajúc na vyššie uvedené ako aj zásady ukladania trestov (§ 34 Tr. zák.), berúc do úvahy spôsob spáchania činu, motív, spôsobený následok, pohnútku, ale jeho pomery a možnosť nápravy dospel k záveru, že súhrnný trest odňatia slobody vo výmere dva roky a štyri mesiace so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a ktorý zohľadňuje aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, považuje za primeraný, zákonný, správny a spravodlivý.

Súd rozhodol v otázke zaradenia obžalovaného pre účely výkonu trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.

Keďže bol ukladaný súhrnný trest postupom podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava V z 15.03.2013 sp. zn. 5T/178/2011, právoplatný dňa 15.03.2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Vzhľadom na závery znaleckého posudku uložil obžalovanému E. M. ochranné opatrenie - protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd rozhodol tak ako je citované vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.